

Hrant için adalet çok mu zor?

TAHİR OZAN

Hrant Dink'in ırkçı ve planlı bir suikastla öldürülmesinden bu yana iki buçuk yıldan fazla bir zaman geçti. Dava hala çok ağır ilerlemekte. Yapılan 11. duruşmaya rağmen davanın Ergenekonla bağlantıları hakimler tarafından yeterince araştırılmaktan uzak, avukatların çığıllıkları duymazdan geliniyor, mahkeme başkanı sanıklarla samimi söylemler kurmakta bir sakınca görmüyor. Bu suikastın, Cumhuriyet tarihimizde faili meçhul kalan 17 bini aşkın cinayetin utanç listesindeki yerini almaması için var güçleriyle uğraşanların çığıllıkları özellikle duyulmaz olmaya, görmezden gelinmeye başladı. Davanın başladığı tarihten bugüne, demokratik kitle örgütleri, muhalif sosyalistler, devrimciler ve demokratlar gösteriler yapmalarına karşın sesleri görmezden gelinmeye çalışılarak unutturulmaya ve tıpkı cinayet öncesi gibi bir görmezlik hali yaratılmaya çalışılıyor. Buna rağmen Taksim'de, Beşiktaş'ta dava öncesi ve sonrası yapılan gösteriler kamuoyunu duyarlı olmaya çağırılmaya devam etti. Davadan bir gün önce Taksim'de toplanarak, "Uzatin elinizi Hrant'ı düştüğü kaldırımından kaldıralım" pankartı açan topluluk "Merhamet değil, adalet istiyoruz", "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz", "Faşizme inat kardeşimsin Hrant", "Hrant'ın katili Ergenekon çetesi", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atarak yürüdü. Yapılan konuşmalarda barış talebi yinelenerek, barışa karşı kin ve nefret tohumları ekmeye çalışanlar bir kez daha lanetlendi. Ayrıca Nor Zartonk grubundan Sayat Tekir yaptığı konuşmada:

"Dostluğa, birlikte yaşamaya, barışa sıkılan kurşunlara karşıydı bu mücadele ve kimin kazandığını söylemek her şeyden büyük bir suç oldu bugün. Bir bebekten katil yaratan karanlığı işaret edene, ateş edenden daha çok ceza istenmekte. Adaletsizliğin, insana ve topluma karşı umarsızlığın ayyuka çıktığı bir zamanda yaşadığımız hepimiz tanıştık. Artık böyle yaşamak istemediğimiz için bugün buradayız."

"Karanlığı gören, duyan, ondan canı yananlar olarak, bu davanın mağdurları olarak, nefretten ve düşmanlıktan beslenenleri biliyoruz. Bu ülkede yaşayan tüm halkların kardeşçe yaşamasına engel olanları biliyoruz" diyen Tekir, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Hiçbirimiz karanlık aydınlanana kadar rahat eremeyeceğiz. Yaratıcılarının hâlâ sokaklarda kol gezdiğini ve bir gün yine canımızın yancağını biliyoruz. Bu yüzden yılmadan mücadele ediyoruz. Birileri bizi sürekli kandırmaya, susturmaya, korkutmaya, sindirmeye, çalışırken mücadele etmemek gibi bir seçeneğimiz yok. Yeryüzünde haksızlık, zulüm ve sömürü devam ettikçe mücadele etmeye devam edeceğiz." sözleriyle bitirdi.

Duruşmadan sonra ise Beşiktaş'ta toplanarak gösteri yapanlar ise, davanın hala sonuçlanamamış olmasını protesto etti. Çeşitli sivil toplum örgütlerinden yaklaşık 100 kişilik grup, Beşiktaş Barbaros Meydanı'nda toplandı. Ellerinde siyah pankart ve dövizler taşıyan göstericiler, "Hrant için adalet istiyoruz" sloganları attı. Grup, davanın hala sonuçlanamamış olmasına

tepki gösterdi. Yapılan basın açıklamasında ise, "Şu an basın ve kamuoyu Hrant Dink'i unutmuş durumda, ya da unutturmaya çalışıyor. Bugün buraya arkadaşımız Hrant Dink'in davası bir türlü çözüme ulaşmadığı için toplandık. Ancak bu dava henüz başlamadı. Mevcut savcı ne iş yapıyor? Sadece Hrant Dink'in ailesinin taleplerini reddediyor" denildi.

Göstericiler, davanın gerçek failerin bulunmasını isteyerek davanın maksatlı olarak uzatılmaya çalışıldığını ifade ettiler.

Geçtiğimiz günlerde yine bilindiği üzere Hrant'ın eşi Rakel Dink'in başbakana yazdığı mektup sonrasında başbakanlık tarafından görevlendirilen teftiş kurulu çalışmalarını bir rapor haline getirerek sonuçlandırmıştı. Bu rapora göre: Dink suikastının azmettiricisi Yasin Hayal'in Trabzon'daki Mc Donalds'ı bombalamadan önce kullandığı cep telefonu yurt dışındaki bazı kişilerle çok sayıda görüşme yaptığı bilgisine ulaşan Başbakanlık müfettişleri, Adalet Bakanlığı'ndan izin çıkmadığı için bu kişilerin kimliğinin araştırılmadığını rapor etti. Dink suikastının bir dizi ihmalden kaynaklandığı sonucuna varan müfettişler, aldıkları suikast ihbarlarının gereğini yerine getirmeyen Trabzon Emniyeti ve Trabzon Jandarması ile istihbarata rağmen Dink'in korumaya alınmasını sağlamayan İstinbarat Daire Başkanlığı hakkında yeniden inceleme yapılmasını istemişlerdi.

Ayrıca cinayetten hemen sonra bazı çevrelerin koruma talep etmemiş olmakla Dink'in kendisini cinayetten mesul tutmaya kalktığını hatırlayınca, müfettişlerin bu tespiti daha da anlamlı hale geliyor. Olan bitenden bihaber Hrant Dink korunma talep etmemekle neredeyse kendi kendini öldürtmekle itham edilirken, elinde en az üç ciddi istihbarat alan yetkililer Dink'i korumaya gerek görmemişlerdi.

Yine dava sürecine bakıldığında davanın avukatlarından Fethiye Çetin davanın Ergenekon sanıkları ile ilişkilendirilmesini talep ederek:

"Ergenekon davası tutuklu sanıklarından Durmuş Ali Özoğlu tarafından örgüt adına yürütüldüğü iddia edilen 'psikolojik savaş' ile ilgili bilgi ve belgelerin Ergenekon savcılarında istenmesini talep etti. Çetin, Ergenekon davasının tutuklu

sanığı Sevgi Erenrol tarafından Genelkurmay Başkanlığı ve Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nda verilen 'misyonerlik brifingi'nin, misyonerlik faaliyetlerinin dışında Türkiye'deki Ermeni, Hıristiyan ve diğer azınlıkları hedef aldığını savundu."

Dava ile ilgili neresinden tutmaya çalışılırsa orasından bir sürü yeni bilginin ve ilişkinin ortaya çıkıyor olması, devlet denilen örgütlenmenin bilgisi dışında bu kadar komplike ilişkiler bütünü'nün nasıl fark edilmediği sorusunu akla getiriyor. Bilindiği üzere valiliğe çağrılan Hrant Dink'e öldürülebileceği bilgisi dolaylı yoldan ima edilirken cinayetten sonra haberi yokmuş gibi davrananlar bu bilginin Hrant tarafından daha önce aktarıldığının hatırlatılmasına rağmen görevlerini sürdürmeye devam etmişlerdi.

Devletin gölgede kalan ilişkiler bütünü'nü görmezden gelme eğilimi yeni bir şey değil. 28 Şubat'tan bu yana devlet, "laikliği ve Türklüğü koruma" adı altında, gölgede çeşitli gizli ilişkiler ağının oluşmasına Dink cinayeti sonrasında değin müdahale etmemiş olması dolayısıyla destek verdiğini, ya da pasif destek olarak yorumlanabilecek sessiz kalma rolünü oynadığını pekala söyleyebiliriz.

Bu suikastlar sürecinin devletin kendi bekası açısından değerlendirilerek devletin ittihatçı geleneklerinin bir şekilde devam etmesi olarak mı görmek gerekir yoksa devlette yuvalanmış bazı faşist çetelerin illegal ilişkileri olarak mı görmek gerekir?

Hrant Dink cinayeti öncesinde Dink'e karşı sistemli bir karalama kampanyasının sürdürüldüğünü ve Hrant'ın bu kampanyaya karşı yazdığı Güvercin Tedirginliği yazısında kendisine yönelik tehditleri belirttiği hatırlanırsa, bu gün Ergenekonda yargılanan sanıkların yazar olanlarından tamamına yakını ve Veli Küçük davaya cinayet öncesinde müdahil olmaya çalışmışlardı. Cinayet sonrasında ise Hrant Dink'e karşı yine "Türklüğü savunma" adı altında sürekli ve sistemli bir kampanyanın diğer Ermeni ve muhalif yazarları da kapsayacak bir şekilde sürdürüldüğü hatırlandığında bu durum akıllara şunu getirmektedir. Ergenekon operasyonları Hrant Dink'ten önce başlamış olsaydı belki de bugün barış güvercini bizlerle beraber yaşıyor olacaktı.